

ȘCOL'A ROMANA.

Foia pedagogica si didactica

pentru interesele institutelor de cultura si ale organelor acestora.

Edata si redigeata de

Ioanu Candrea si Basiliu Petri.

Ese odata in septemana, Vinerea. Pretiulu:
pe unu anu 5 fl., pe diumatate 2 fl. 50 cr. —
Pentru insertiuni: cate 5 cr. de siru si timbrulu.

Sabiiu, 1. Octobre v. 1876.

Prenumeratiunile si corespondintele suntu a se
adresá la: Redactiunea „Scolei romane“
in Sabiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben) franco.

Nou'a lege despre autoritatatile scóleloru poporale.

Actualulu nostru ministru de culte si instructiune publica, parendu-i-se, ca legea scolastica din anulu 1868 nu corespunde in tota privint'a intentiunilor sale in ceea ce privesce administrarea scóleloru poporale, a solicitatu dela corporile legislative o lege intregitoria: „Articulu XXVIII despre autoritatatile scóleloru poporale“, carele s'a si sanctiunatu in 10 Iuniu si s'a publicatu in cas'a representantfloru la 12 Iuniu, ér in cas'a magnatfloru la 14 Iuniu 1876. Fiindu ca legea acésta se va pune in lucrare deodata cu reorganisarea noualoru municipia, ne vedemu indemnati a face si in „Scól'a Romana“ unu resumatu alu dispositiunilor ei mai momentóse.

Afacerile scóleloru poporale le administreá ministrulu de culte si instructiune publica, si sub conducerea sa:

- I. Municipiale si comitetele administrative ale acestor'a,
- II. Inspectorii regesci de scóle,
- III. Deregatoriele comunale si senatele scolastice (§. 1.).

Fia care comitatu forméza unu cercu de invetiamantu. In cetatile investite cu dreptu de municipiu independentu afacerile scóleloru poporale cadu in sfer'a de activitate a comitetelor administrative ale dinselor. Capital'a Budapest'a forméza unu cercu propriu de invetiamantu (§. 2.).

I. Comitetulu administrativu dupa articulu VI: 1876 se compune din comitele supremu, din vice-comite, din notarulu supremu, din fiscalu, din presiedintele oficiului orfanalu, din fisiculu supremu, din inspectorulu regescu de dare, din primulu amploiatu alu oficiului de edile, din inspectorulu regescu de scóle, din procurorulu de statu, din directorulu de posta si telegrafu si din 10 membri alesi de municipiu. Agendele sale scolarie dupa articulu XXVIII suntu urmatóriele:

1. Deliberéza asupra tuturoru referintielor instructiunei poporale din municipiu si dispune intru cátu este indreptatitu a face acésta in sensulu legilor existente, ér intru cátu dispuñerea ar trece preste

sfer'a sa de activitate, face aratare la municipiu, respective la ministrului instructiunii publice.

2. Dispune, cá ordinatiunile ministrului de instructiune referitorie la ecsecutarea legei scolastice, precum si dispusetiunile inspectorului scolasticu facute in virtutea legei, a instructiunilor ministrului seau a decisiunilor comitetului administrativu se se puna la tempulu seu in lucrare prin autoritatatile scolastice comunale si confesiunale, si cá oficialii municipali se sprinésca pre inspectorulu scolasticu intru tote procederile sale legali, ér pre autoritatatile scolastice intru implenirea agendelor prescrise in §§. 30 si 32 ai articulului VI: 1876 si se priveghieze, cá autoritatatile scolastice comunale si confusiunale se-si implinésca detorintiele loru facia de scóla. (Cei doi paragrafi amintiti mai sus suna: §. 30: „Comitetulu administrativu pórta grigia, cá respectivele organe ale cercurilor administrative se privighieze, cá in scólele poporale se nu se folosésc manuale didactice, cari nu suntu aprobaté nice de regimu, nice de autoritatatile competente ale scóleloru confesiunale, seau dóra suntu chiar interdise; cá copii de scóla se cerceteze faptice scól'a; cá salariale invetiatorilor se se respundia regulat; cá edificiale de scóla se fia in stare corespondientia. §. 32: Comitetulu administrativu priveghieza, cá dispusetiunile ministrului relative la §-lu 30 se se ecsecute, si cá organele administrative se dée mana de ajutoriu autoritatiloru competente ale scóleloru confesiunale in ceea ce privesce ecsecutarea ordinatiunilor acestora relative la agendele amintite in §-lu 30, intru cátu aceste ordinatiuni se baséza pe legi sf nu stau in contradictere cu dispusetiunile autoritatiloru competente si ale organelor scolastice de statu“).

3. Dispune, cá antistiele comunale cu 2 luni inainte de inceperea anului scolasticu se conscrie pre toti pruncii obligati a amblá la scóla si câte unu exemplar din conscrierea acésta se o tramtia respectivelor autoritatati scolastice.

4. Propune ministrului de instructiune publica a se dá admonitiune scóleloru confesiunale, despre cari s'a convinsu din reporturile inspectorului scolasticu, cumu ca nu corespondu legei; ér déca scól'a confesiunala

nici dupa admonitiunea, ce ministrul a datu supremilor autoritat confesiunale de trei ori in restempuri de cete o diumetate de anu, nu corespunde legei, propune ministrului infintarea unei scôle comunale seau de statu.

5. Supraveghiéza — si cerendu lips'a — ordinéza insusi aruncarea contributiunei scolastice prescrise in §. 35 alu art. 38: 1868, determinandu intre marginile legei cheia acestei contributiuni.

6. Propune ministrului infintarea seau subveniunarea scôleloru poporale, ce suntu necesarie in cerculu respectivu, precumu si inchiderea institutelor contrarie legei seau chiar stricatióse.

7. Face — prin organele revisorie ale municipiului — superrevisiunea ratiunilor revedute de senateli scolastice comunale si a celor dela scôlele poporale de statu, substernendu ratiunile scôleloru de statu si a scôleloru comunale subveniunate de statu dupa superrevisiune ministrului de instructiunea publica; acésta dispusetiune inse nu se referesce la preparandiele de statu si la scôlele practice impreunate cu ele.

8. Incetandu acumu senatele scolastice districtuale, comitetele administrative ecservita tóte agendele acelora, cari nu suntu amintite in legea presenta, cari inse dupa legile ecsistente s'au tienetu de competití'a senatelor scolastice districtuale.

9. Comitetulu administrativu, avendu in sensulu art. VI, §. 64, 65 si 70 a substerne ministrului presiedinte si adunarei municipale in fiacare semestru reportu despre starea tuturoru ramiloru administratiunei publice, va relatiuná pe largu si despre starea instructiunei poporale, despre mesurile luate in privint'a acésta si despre tóta activitatea sa privitoria la promovarea causei scolarie; afara de acésta va relatiuná ministrului instructiunei publice de cete ori va aflá delipsa seau va fi provocatu spre aceea (§. 6.).

In fine §. 7 enumera agendele comitetului administrativu in casuri disciplinarii precumu urmeáza:

1. Cu privire la scôlele poporale de statu si comunale in afacerile de controversa ale parintiloru cu invetiatorii si preste totu in tóte afacerile, in cari senatulu scolasticu, seau in lips'a acestuia, curatorulu institutului a decisu in prim'a instantia, comitetulu administrativu decide in a dôu'a instantia, ér in plansorile dintre senatulu scolasticu seau curatoratu si invetiatoriu comitetulu decide in prim'a instantia. In contra decisiunilor sale partidele potu recurge la ministrulu instructiunei, inse in contra decisiunei sale de a dôu'a instantia numai atunci, candu decisiunea sa difere de ceea a primei instantie.

2. Comitetulu administrativu pote, — ér la ordinulu ministrului de instructiune e detoriu se urdiésca cercetare disciplinara in contr'a ori carui membru alu antistiei comunale: a) déca acest'a a vatematu detorintiele sale facia de agendele scolastice prescrise in lege si in statute ori in ordinatiunile regimului, seau este negligentu intru implinirea loru; b) déca ecsecutéza unu conclusu seau statutu relativu la afacerile scolastice,

carele nu s'a aprobatu inca de municipiu, respective de regimu, seau carele s'a schimbatu, si fora aprobare mai inalta nu este ecsecutabilu.

3. La aratarea senatului seau curatorului scolasticu, seau si fora de aceea, comitetulu administrativu pote ordiná cercetare disciplinara in contra unui invetiatoriu dela scôlele poporale de statu seau comunale, fia acela adiunetu, provisoriu seau ordinariu, ér la cererea ministrului este detoriu a ordiná cercetarea pentru vreunu ecesu moralu seau delictu comisu in contra oficiului. Delictu in contra oficiului comite invetiatoriulu: **prin negligintia, prin tractare dura cu elevii si preste totu prin calcarea detorintielor sale oficiose prescrise in lege seau prin o ordintiune basata pe lege**, faca-se apoi delictulu prin omisiune ori intr'altu modu, totu atât'a. Comitetulu administrativu pote suspinde dela oficiu pre invetiatoriulu, in contra caruia se introduce cercetare disciplinaria, indata candu se ordinéza cercetarea; ér pre invetatoriulu, carele stà sub cercetare criminala, in totu casulu 'lu suspinde. In contra decisiunilor sale se pote apelá la ministrulu instructiunei, apelatiunea inse nu impiedeca ecsecutarea decisiunei aduse. Cercetarea disciplinara in contra invetiatoriului o face in comune mici si mari judele procesualu (dulàulu), in cetati cu magistratu regulatu si in cele cu dreptu municipalu — primariulu, avendu totu odata a incunoscintiá despre temporulu cercetarei pre inspectorulu scolasticu, carele pote fi de facia la cercetare seau se pote substitui. La cercetare senatulu seau curatoratulu scolasticu totu-de-auna trebuie se se asculte. Incheiandu-se cercetarea, comisiunea disciplinaria a comitetului administrativu va pronunciá sentint'a. Pedepsile disciplinarii potu fi:

- a) admonitiune seau infruntare;
- b) pedepsa in bani pana la 10 fl. din intrég'a plata;
- c) pierdere dreptului la pensiune;
- d) destituíre din postu.

Sentintiele se potu apelá la ministrulu de instructiune in terminu de 8 dñe dela inmanuare, ér aplicandu-se pedepsile ad c si d, presiedintele comisiunei este detoriu din oficiu a le supune ministrului spre superrevisiune. Apelatiunea este a se dá presiedintelui comitetului administrativu. Dispusetiunile cuprinse in punctele 3 si 4 ale acestui § nu se referescu nice la invetiatorii dela preparandiele de statu, nice la invetiatorii dela scôlele practice impreunate cu preparandiele.

5. Comitetulu administrativu dispune fora intârdsare confiscarea cartiloru si midilóceloru de invetiamentu oprite de regimu. Folosirea unui manualu seau midilociu de invetiamentu opritu de regimu constitue o fapta penibila, carea se pote pedepsí in bani pana la 300 fl, seau cu inchisóre pana la 3 luni, ér invetatoriulu pote fi inca si lipsit u din postu. Comitetulu administrativu transpune caus'a tribunalului regescu spre pertractare ordinara; totu odata pote suspinde pre invetiatoriu dela oficiu si plata, seau fiindu vorb'a de unu invetiatoriu dela o scôla confesiunala, va face aratare

la ministrulu instructiunei publice, carele pote dispune prin respectiv'a autoritate suprema bisericésca suspinderea invetiatorului din oficiu si plata. (§. 7.)

Pentru promovarea instructiunei poporale reprezentanti'a municipala forméza o deputatiune permanenta din individi, cari au interesu si pricepere pentru invetiamentu. Intre membrii acestei deputatiuni se numera — afara de individi incredintati in modu provisoriu cu visitarea scóelor — câte unu alesu alu confesiunilor din comitatul si câte unu invetiatoru alesu de adunarea municipala atâtu dintre invetiatorii de statu si comunali, câtu si dintre invetiatorii fiacarei confesiuni. Deputatiunea este chiamata a dă opiniuni si a face proiecte cu privire la tóte afacerile scóelor poporale din municipiu, fia din indemn proprie, fia la solicitarea comitetului administrativu. Municipiulu determina organismulu acestei deputatiuni printr'unu statutu specialu (§. 8.)

(Va urmá.)

Se introducemu industri'a domestica in scóele poporale romane!

Celu mai mare pecatu alu Romanului este, că se teme de industria, respective nu o iubesc. Tieranului romanu incà-i mai este rusine, a fi ciobotariu, fauru etc., că-ci dupa preceperea lui „Romanulu este nascutu au de plugariu, au de carturariu“; prin urmare ambitiunea nu-lu lasa a-si crese copii pentru vre-o meseria órecare.

Se privim intre poporu! Colo traieste o familia misera, carea luandu afara colib'a si gradinuti'a de langa ea, n'are nimic'a, si asia se lupta cu cele mai mari lipse. La casa suntu patru copii, cari flamendiescu, inse parintii mai bine i lasa a cersi, decâtua a se face croitoru seau maiestri de alta profesiune si a traí omenesce. Ici unu plugariu seracu si-a portat copilulu in cinci ani la scóla; dar' copilulu — neavendu vóia seau capacitate de a invetiá — a remasu dela scóla, si acumu e — servu la unu „jupanu“. Nepriceperea parintelui seu l'a mantuitu de a invetiá vre-o profesiune si acumu va fi forte fericitu, pana la mormentu unu — servu miseru.

O stare dediosita este inaintea Romanului a fi „maiestru“. Cátu de oribilu este pentru copii rei a audí dela parintii loru: „Te voi dă de olariu; tu vei fi ciobotariu“ etc. Si ce rusine mare este pentru o familia romana, candu unu membru alu ei s'a „prapadit u“, facundu-se — fauru seau croitoru! Fia elu ori cátu de avutu, traiésca elu ori cátu de bine, pre candu consagenii sei ducu o viétia amara, — elu este si remane despretiuitu de ai sei.

Oh ambitiune! pre multi ni-i-ai facutu nefericitu!

Inse lucrulu e naturalu. Copii dela parinti invetiá, si véculu presinte respectéza faptele retacite ale trecutului.

Se ne crescemu deci o generatiune noua, carea se

propasiésca cu presintele si sè nu se lipésca numai de datinele vechi!

Spre lucrulu acest'á este chemata scóla. In man'a ei este copilulu, formeze-lu ea dupa recerintele tempului. In scóla se pote inpretiní Romanulu si cu industri'a.

Se introducemu dar' in scóele romane industri'a domestica, că-ci folosulu ei atâtu in respectulu materialu, cátu si in celu moralu este forte mare.

Care este folosulu materialu alu industriei domestice, sciu toti aceia, cari au eugetatu cátu de puçinu asupra acestui lucru.

Antâiu insisi copii aru sémtí, că nu lucra inzadaru. Si celu mai negligentu scolaru si-ar poté castigá in tota dfu'a 3—5 cruceri, ceea ce pentru unu copilu nu este „nimica“. Acumu de supunem, că in Ungari'a suntu 50,000 de scolari romani (ce nu e multu)*), si totu scolariulu si-ar cascigá cu industri'a domestica pe dí numai 2 cruceri (ce érasi nu e multu): pe unu anu venitulu industriei in scóele romane ar fi $2 \times 50,000 \times 365 = 365,000$ fl. v. a.

Ce venitu pentru copii o suma că acést'a! Si n'am calculatu multu nici intr'o privintia.

La profitulu acest'a s'ar impartasi firesce si invetiatorulu, caruia din venitulu copiilor i se cuvinu 10% pentru conducere. Acumu de cumva invetiatorulu e „omu“ si manuéra bine industri'a, va ave unu venit bunisoru, carele i va prinde forte bine langa „plat'a“ subtióra.

Inse celu mai mare folosu lu are poporulu. Cátu tempu scumpu pierde Romanulu iérn'a, candu pe campu nu are nici unu lucru seau forte puçinu. Câti cruceri si-ar poté câscigá elu atunci si din cátu tempu si-ar poté face — bani!

Dieu! calculandu seriosu, vomu aflá, că cu 5—10 milioane de fiorini v. a. Romanulu ar fi mai avutu. Si acést'a suma ér' nu e „nimica“.

Avére-ar' in fine folosu materialu natiunea romana intréga, că-ci poporulu prin industri'a „domestica“ s'ar inpretiní cu industri'a preste totu, amu ave maiestri romani si industria romana, ceea ce érasi ni-ar' aduce multu in „punga“.

Prin urmare folosu materialu amu ave.

Amu ave inse si folosu moralu.

Se privim odata in scóla la sperantia natiunei, — la scolari!

Ei ambla dupa bani, dupa câscigu; au a mana arm'a, cu care omulu se pote ferici, dar si — prapadí. Ei inse cauta sè se fericésca prin arm'a acést'a, si se voru ferici invetiandu — a pastrá — si a spesá numai pe lucruri de neaperata trebuinția.

Dar' cumu voru invetiá ei acést'a, candu parintii loru, dorere, arare ori le premergu cu exemplu bunu?

Respondu: a pastrá voru invetiá scolarii prin aceea, că o parte din crucerii câstigati prin industria voru pune-o

*) Suntu de 10 ori mai multi.

in cassa de pastrare scolară¹⁾ ér a spesá numai pe lucruri de lipsa voru invetiá prin aceea, că pentru crucerii pastrati 'si voru cumperá cărti, vestimente sau alte recvisite de lipsa. Astfeliu se voru convinge insfisi, că e bine si cu potintia a face din cruceri florini. In modulu acest'a copii s'aru deprinde de timpuríu cu pastrarea, acea virtute sociala, carea Romanulu inca nu a invetiatu-o de ajunsu, că-ci n'a avutu ocasiune, lucrându pururea totu numai pentru altii.

Pastrarea ne duce la fericire, la bunastare materiala si morala; ér' contrariul ei, resipirea, ne trage in tin'a imoralitat tiei. Se invetiamu dar' pre copii a pastrá prin industri'a domestica!

Ce folosu moralu inse ar' avé de aici mass'a poporului?

Mare, forte mare!

Proverbiulu dice: „Lenea este inceputulu tuturor reumatilor” si cu totu dreptulu,

Omulu este nascutu pentru lucru; insasi natur'a sa 'lu impinge a fi activu, căci tóta poterea tindu a se manifestá. Prin urmare de nu va lucrá ceva folositoriu, va comite fapte neieritate, — pecate sociale sau morale.

Vedemu, dorere! că Romanulu iérn'a in lips'a altoru ocupatiuni e de comunu in crisma. Datin'a sè preface in natura si cere a fi satisfacuta si vér'a. Apoi dieu! crism'a nu conduce pre omu la fericire; acolo inca nime nu a invetiatu virtute, de cumu-va nu vomu numerá intre virtuti: bet'i'a, bataile, injuraturile etc. cari la poporulu nostru nu mai suntu raritati.

La multe peccate duce pre omu lenea, la multe gresiele duce pre plugariulu nostru — neactivitatea.

Si óre industri'a domestica ar mantuif pre Romanu de peccatele aceste?

Dà, că-ci omulu candu lucra, este indestulit si fericit. Fora lucru nu ne potemu cugetá nici chiar vieti'a fisica sau vegetativa, cu atâtu mai puçinu vieti'a morala, religiosa. Lucrulu seriosu duce la virtute, ba insusi este virtute. A vietiu insemnéza a lucrá. Lucrulu moraliséza si onoréza pre omu. Au nu vedemu, ca ómenii cei mai activi suntu totu odata si cei mai morali, mai stimati si mai — avuti.

Încâtu pentru influinti'a morala a industriei domestice vomu citá aici numai unu exemplu. „Caletorindu prin Norvegi'a“ — dice d. Weber²⁾ — „am ajunsu in unu orasielu, unde primadatia industri'a domestica mi-a trasu asupra-si atentiuinea. Indata am grabitul la „cas'a orasului“, unde presiedintele senatului mi-a aratat din statistica, cumu-ca poporulu de aici se occupa cu industri'a domestica numai de 5 ani; cumcà pana atunci se iviau preste luna 30—40 de batai, omoruri si alte críme si erau 50—60 crisme; acumu inse in anulu in-

tregu s'aui vitiu 3 batai, ér din cele 50—60 crisme au remasu numai 16“.

Si acést'a schimbare a avutu locu in scurtulu tempu de 5 ani!

Pentru ce la noi Romanii industri'a domestica se nu produca acelesi refórme in vieti'a morala? Au dora noi avemu mai puçina aplecare spre cultura, decâtul alte natiuni? suntemu mai puçinu capabili de progresu, de cătu ele?

Talentulu nu ni-lu denéga nime si nici aplecarea nu ne lipsesc; că-ci Romanulu tóte lucrurile le invetiá usioru si cu placere, inse — nu prea are dela cine se invetie.

Auditii voi invetiatorilor? poporulu romanu nu are dela cine se invetie! Prin acést'a ni-se facé o grea acusare, si cu totu dreptulu.

Inse nu totulu este pierdutu! La lucru dar'! se aratamu lumei, că suntemu demni de sublimulu nume „invetiatoriu“. Se ne nisuim si in privinti'a acést'a a face destulu misiunui nóstre si se introducemu in scóla — industri'a domestica!

Inse me ve-ti intrebá: „Cari ramuri ale industriei domestice se le introducemu in scólele nóstre, si cumu se le invetiamu?

La intrebarile acestea, permitiendu-mi onorabil'a redactiune a „Scólei Romane“, *) me voiu incercá a respunde cătu de curundu, dar' si pana atunci in locu de dispute sterpe se lucramu! Din pracsă se creamu teori'a, si nu din contra!

Budapest'a la 2 Optobre 1876.

Ioanu Bud,

invetiatoriu poporulu si candidatu de profesura.

Invetiamentulu intuitivu.

Cerculu I: Scól'a.

1. Chili'a sau odai'a de scóla.

A. Planulu convorbirei.

1. Numele.

2. Partile:

a) Parietii: numerulu, positiunea, colórea.

b) Ferestrile: numerulu, loculu, positiunea.

c) Usi'a: loculu, form'a, colórea.

d) Padimentulu: positiunea, materi'a.

e) Podulu: (tavanulu): positiunea, form'a, materi'a.

B. Tractarea practica.

„Unde ne aflamu noi acum'a? (Respusu intregu: noi ne aflamu acum'a in scóla). Scól'a este o casa; tóta cas'a acést'a se dice scóla. Noi inse nu ne aflamu acumu in tóta scól'a, ci numai intr'o parte deschilinita; acést'a parte deschilinita se numesce chili'a de scóla. Diceti cu totii: noi ne aflamu acumu in chili'a de scóla! Parintii nostri inca au in cas'a loru o chilia, in carea

¹⁾ Numai asié are inticlesu cass'a de pastrare scolară.

²⁾ Fostu directoru alu orfanotrofului din Balaton-Füred; acumu profesoru la preparandia de statu din Budapest'a.

*) Ne vei fi totu deauna binevenit u si vei face unu mare servitui causei comune!

locuiesc; aceea se numesce chili'a de locuit. Câte feliuri de chilie cunosceti voi asiadara? (Noi cunoscem chili'a de scóla si chili'a de locuit). Cine mai cunosc si alte chilie? (chili'a de dormitu etc.).

Chili'a de scóla are mai multe parti; uitati-ve bine prin ea! Cumu se chiama partea acésta? (Partea acésta se chiama pariete). Chili'a de scóla inse nu are numai unu pariete; câti parieti are chili'a de scóla? Numerati tare parietii și-i aratati cu man'a! Diceti cu totii: chili'a de scóla are 4 parieti! Parietii se radica din diosu dreptu in sus; ei nu stau nici asia, nici asia, ci asia (se arata cu man'a seau cu unu lineal). Pentru aceea dicem: parietii stau verticalu, verticalu; cumu stau parietii? Dacă acésta si tu N! L! V! Diceti acésta cu totii! Numiti si alte lucruri din scóla, cari stau verticalu! (cuporiul stă verticalu, usi'a stă verticalu etc.). Aratati cu man'a in aeru, cumu stau parietii! Eca tragu cu cret'a pe tabla o linia verticala! Mai apoi veti trage si voi pe tablitie linie verticale *). — Parietii scólei stau impregiuru de noi. Parietele acesta stă inaintea nostra; pentru aceea se chiama parietele din fața. Aratati cu man'a drépta spre elu! Cumu se chiama parietele acesta? Pentru ce se chiama parietele din fața? Care pariete e acuratu asia de mare că parietele din fața? Unde se afla elu dela noi? (indereptulu nostru). Insemnat-ve: parietele din dereptulu nostru se chiama parietele din dosu. Cumu se chiama etc.? Choru! Ceialalti doi parieti se chiama parietii de lături, si anume acesta — parietele de a drépt'a, esta-laltu parietele de a stang'a. Aratati parietele: de a drépt'a! de a stang'a! din fața! din diosu! Totu câte doi suntu asemene de mari: cari suntu aceia? — Cumu suntu parietii la vedere (colore)? — Recapitulare: *Chili'a de scóla are 4 parieti. Parietii stau verticalu. Ei se chiama: parietele din fața, parietele din dosu, parietele de a drépt'a, parietele de a stang'a.* Parietele din fața si celu din dosu suntu asemenea de mari; parietele de a drépt'a si celu de a stang'a inca suntu asemene de mari. Parietii suntu suri.

Chili'a de scóla este luminosa; pe unde intra lumina in chilia? Numerati câte ferestri suntu? Diceti: Chil'a scólei are 3 ferestri! Unde se afla farestrile? In care pariete se afla farestrile? (de a stang'a) Intortati-ve cu fața catra ferestri! Care e ferestr'a de a stang'a? de a drépt'a? Cumu vomu numi pe a treia? (din midilocu). Recapitulare.

Pe unde intramu in chili'a de scóla? Unde se afla usi'a? In care pariete se afla usi'a? Cumu se numesce partea acésta a usiei? (cornu). Câte cornuri are usi'a? Cumu e usi'a, pentru ca are cornuri? (cor-

nurata). Cumu e usi'a la fața (colore)? Recapitulare!

Sub noi inca se afla o parte a chiliei, pe carea stămu cu petioare; cumu se numesce partea acésta? Partea acésta se numesce padimentu, pa-di-mentu! Diceti: Chili'a are padimentu! Despre parieti amu disu, ca stau verticalu; stă si padimentulu verticalu! Insemnat-ve: padimentulu stă orizontalu, o-ri-zon-talu! Numiti alte lucruri din scóla, cari stau orizontalu! Cumu stă cuporiul? turnulu bisericei? ap'a in bute? tabl'a mesei? Tieneti tabliti'a orizontalu! Eca facu o linia orizontala! — Din ce e facutu padimentulu? Scandurile din padimentu se numesc podele. Padimentulu e poditul. Cu ce e podita scol'a? Biserica etc.? Recapitulare!

Parietii cuprindu chili'a impregiuru, padimentulu o cuprinde dedesuptu. Mai lipsesc inse o parte, că chili'a se fia cuprinsa de toate laturile; care e aceea? Priviti in sus, — ce vedeti de asupra nostra? Diceti: chili'a are si podu! Cumu stă podulu? Podulu stă de asupra padimentului; padimentulu stă sub podu. Podulu si padimentulu suntu asemene de mari. Spuneti totu, ce sciti despre podu?

Recapitulare generala!

Intrebari repetitorie: Cumu se numesce partea deschilinita a scólei, in carea ne aflam noi acum? Cari suntu partile chiliei? Unde se afla usi'a si ferestrele? Care parti se vedu numai odata? cari de două ori? de patru ori? Cari stau verticalu? orizontalu? (Toate respunsurile — repetim inca odata — se dau in diceri intregi; noi inse, spre a economisca cu spatiul, de multe ori numai le indegetam).

2. Obiectele din chili'a de scóla.

A se vedea numirea si determinarea loru in „Scriptologia“, pagin'a 130—132, a) et b)!

(Va urmă).

Pregatiri la scrisu.

(Urmare.)

Esercitiiu II.

Siederea la scrisu, tienerea tablitiei si a stilului.

1. Disciplinarea scolariloru in scoterea tablitiei. „Tablitiele pe măsa! Copii, tablitiele trebuie se se scotă iute si fora larma, in 3 tempuri. Uitati-ve la mine! (Inventatoriul se pune cu copii in banca si le arata: unulu, adeca copii prindu tabliti'a cu amendouă manile; doi, adeca o scotu din puicu si o tienu de asupra bancei; trei, adeca o lasa fora larma pe măsa. Acăsta o mai repeteasca odata senguru, apoi dice: Tablitiele in puicu — 1, 2, 3! Tablitiele afara — 1, 2, 3! Se repeteasca, pana candu lucrul merge bine.

2. Repetirea conceptelor din esercitiu I. la tablitia. Care e la tablitia latura de drépt'a? de a stang'a? deasupra? dedesuptu? Prindeti cu man'a drépta latura drépta a tablitiei! Radicati-o

*) Inventatoriul combină lucrul astfelui, că pe candu dă lectiunea acăsta din „inventimentulu intuitivu“, se fi ajunsu cu „pregatirile la scrisu“ pe la liniele verticale si orizontale; noi inse ne grebim a găsi mai iute cu lectiunile practice din inventimentulu intuitivu.

in sus! Puneti-o érasi pe mésa! Acumu in tactu: unulu, doi, trei! Inca odata: 1, 2, 3! Prindeti cu man'a stanga laturea stanga a tablitiei: 1, 2, 3! Prindeti cu man'a stanga laturea stanga din diosu a tablitiei si o radicati in sus asiá (cá candu ar cetí depre ea): 1, 2, 3! (Se se grigésca inca de acumu, cá se nu tienă tabliti'a prea aprópe de ochi; spre acestu scopu, afandu-se copii inca in pusetiunea cutare, merge invetiatoriulu dela scolariu la scolariu si arata departarea cuvenita). Inca odata: 1, 2, 3! 1, 2, 3; Prindeti cu man'a drépta laturea de asupra a tablitiei, éca asia, si o suciti catra mine, cá se me potiu uitá la tablitia! (Prin acést'a copii suntu a se deprinde in aratarea tablitiei pentru tempulu, candu voru serie seau desemná câte ceva pe dens'a. Copii prindu tabliti'a cu man'a drépta de marginea de asupra, si radicundu-o in sus o sucescu orizontalu asia, cá marginea dedesuptu (de catra scolar) se vina catra invetiatoriul. Inca odata: 1, 2, 3! Asia veti face totu deaun'a, candu ve voi dice: „Aratati tablitiele!“

Acést'a se deprinde pana la desteritate, repetîndu-se in fine érasi „tienerea tablitiei la cétitu“.

3. Tienerea tablitiei si a stilului, si siederea la scrisu. Acestu lucru e de cea mai mare importantia, nu-numai pentru bunatatea scrisorei, ei si pentru desvoltarea fisica a scolarilor. Câti copii nu devinu miopi, costivi si inbulditi de spinare din cauza ca au siediutu reu la scrisu! Pentru aceea invetiatoriulu conscientiosu va fi aici eu tota luarea aminte, si nu se va odichni, pana candu scolarii sei voru observá pusetiunea cuvenita. Puçina ostenela la inceputu, si apoi mai tardis vomu avé odichna; pentru ca cumu se voru dedá acumu, asia voru scí mai tardis. Invetiatoriulu incepe: „Prunciloru, de acumu vomu incepe a serie câte ceva pe tablitie; mai antâiu inse trebue se ve aratu, cumu se siedeti la scrisu“. Invetiatoriulu se pune insusi in mésa si arata copiiloru tote in fapta. Scolarii trebue dedati a siedé pe tota scandur'a, numumai pe marginie; spatele se se tienă oblu, pieptulu departatul de banca, capulu puçinu plecatu spre mésa: petioarele se se asiédia langa olalta pe scandur'a dedesuptu, carea se fia atatu de radicata dela pamentu, incâtu genunchii se aiba inaltimea scandurei de siediutu. Crucisiarea petiôrelor, intinderea loru inainte seau indereptu, radicarea genunchiloru in puicu — se nu se concéda nici decâtu. Man'a stanga, carea e radîmulu trupului la scrisu, se se asiedie cu cotu cu totu pe mésa, paralelu cu marginea acesteia, asia, cá calcâiulu palmei cu vîrfulu degetelor, seau celu puçinu acestea, se stée pe tablitia, respective pe chartia, dirigîndu-o dupa trebuintia; man'a drépta se se puna pe mésa asia, cá nodulu cotului se nu ajunga pe marginea mesei. Tabliti'a se se impinga de marginea drépta ceva inainte, astfelu, cá se formeze cu més'a unu âughiu de 15—20 de grade. Stilulu se ie mai antâiu intre degetulu celu grosu si intre celu lungu (din midîlocu), dupa aceea se asiédia degetulu celu aratoriu pe stilu. Stilulu se tiene asiadara numai cu vîrfulu acestoru 3 degete, si fora a se stringe tare

intre ele. Degetele se nu fia nici prea intinse, nici prea cărligate, ci covaiate mandru si liberu; degetulu celu lungu se nu ajunga cu vîrfulu seu sub péna seau stilu. Capetulu celu ascutitulu stilului se intréca dela vîrfulu degetului celui lungu cám de 2 centimetri, ér capetulu opusu se fuga pre langa ultim'a incheiatura a degetului aratoriu si se tientésca in umerulu dreptu, celu multu in urechi'a drépta, — nici mai sus, nici mai diosu. Stiluri scurte, cari nu intrecu dela incheiatura incolo, se nu se sufere, pentru ca nu se potu tiené bine, si asia scrisórea ar devení rea; cele mai scurte de 8 centimetri se se bage seau in o péna de gâsca, seau in o tieve de trestia. — Invetiatoriulu merge dela scolariu la scolariu, arata, indrépta, imbarbatéza; i face a se scolá si apoi érasi a luá pusetiunea cuvenita la scrisu, a pune stilulu pe mésa si érasi a-lu luá in mana, precum li-s'a aratatu. Tote se deprindu bine si mai de multe ori. Cumu ne vomu discipliná copii la inceputu, asia i vomu avé in venitoriu. Se nu uitamu inse, ca totu inceputulu e greu, prin urmare ca datorim scolarilor pacientia si indulgintia parintiesca.

(Va urmâ).

Pomaritulu in gradin'a scólei.

(De D. Comsi'a).

(Urmare).

4. Altoirea.

Altoirea seau nobilitarea consista in combinarea intima a unui surcelu seau ochiu nobilu cu unu paduretiu potrivit. Scopulu altoirei este a produce soiuri nobile de pomi.

Combinandu unu pomu óre-care cu unu surcelu luatu din acelasiu pomu, prin acést'a pomele sporescu in marime, fora inse a devení mai nobile, dupa cumu audîmu uneori afirmandu-se.

Combinandu unu surcelu seau ochiu nobilu cu unu paduretiu de acelasiu soiu seau de unu soiu forte inrudit u asia, cá se se vina seau cója pe cója seau se se impreune partile conformu positiunei loru naturale (d. e. cá la oculare): surcelulu seau ochiulu absorbindu din paduretiu succu nutritoriu, cu vreme se contopesce si cresce cu elu impreuna. Intr'unu pamentu sterpu si preste totu in conditii nepriinciose chiar si altoii cei mai nobili degenerá si se selbaticescu.

In deobsc vorbindu, altoirea reusiesce numai déca se face intre pomi de acelasiu soiu, adeca combinandu meri cu meri, peri cu peri, pruni cu pruni etc. Acést'a regula generala are totusi câteva excepțiuni. Resumandu esperintiele culese pana astazi in acestu obiectu interesantu, ajungemu la unu resultatu siguru, déca altoiu:

Meri pe meri padureti cu o vegetatiune grabnica;
Peri pe peri padureti cu o vegetatiune grabnica;
Gutâi pe peri padureti;
Ciresi si visini pe ciresi padureti;

Pruni pe pruni padureti;
Perseci, caisi si migdali pe pruni padureti;
Castani si nuci, cari si ei se altoiescu in casuri mai rari, fia-care pe padureti de soiulu seu.

Astfeliu trebuie se procedemu in alegerea soiurilor atunci, candu este vorb'a se prasim pomi inalti si poternici. Candu inse avemu a face cu prasirea de pomi pitici, despre cari vomu vorbi mai târdiu, atunci altoiu:

Meri pe merulu Doucin seau pe meri padureti, cari cresc anevóia etc.;

Peri pe gutâi pe paducelu albu seau pe peri padureti, cari cresc anevóia etc.;

Visini si ciresi pe ciresiulu pasarescu (*prunus mahaleb*);

Pruni, caisi, perseci si migdali pe pruni padureti seversindu altoirea aprope de pamant, in deosebire de drupiferii inalti, cari se altoiescu de regula in corona. Persecii si caisii pitici reusiescu chiar si deca se altoiescu pe porumbei (*prunus spinosa*);

Alunii, fragarii (dudii) si pomii, de cari aici nu s'a facutu amintire, remanu tufosi si pitici seau din firea loru seau se croiescu inadinsu prin retezari măiestrite.

Pentru o mai usiora orientare in alegerea diverselor metode de altoitu indatinate astadi, vomu insiru acumu in câteva cuvinte conditiunile, ce altoirea trebuie se intrunesea preste totu.

Cu catus tatajatur'a facuta in surcelu va presentá o mai mare suprafația, de alta parte, cu catus paduretiulu sa ranesce mai puçinu, cu atat'a rezultatulu este mai siguru. Prin urmare este indeplinu motivata parerea acelorui, cari recomanda cu tota caldur'a copularea si in deosebi ocularea, condamandu in acelasiu timpu altoirea in despiciatura. Partile altoite se contepescu crescindu impreuna cu atatu mai in graba, cu catus circularea sucului este mai imbelisugata. De aceea altoirea trebuie facuta atunci, candu suculu incepe se circuleze cu repediune.

Pomii se altoiescu seau in corona seau in trunchiu aprope de pamant. Surceii aplicati aprope de pamant capeta multu sucu nutritoriu, suntu puçinu espusi la frangeri de ventu si produc mladitie drepte. Altoirea pe la midiloculu trunchiului nu este recomandabila, un'a ca surceii suntu espusi la ventu, alt'a ca trunchiulu astfeliu produsu adese remane strambu si schimonositu prin noduri gróse.

La pomiferi vedemu desvoltandu-se din surcelulu seau ochiulu nobilu unu trunchiu mai poternicu si totu odata mai frumosu decum estre trunchiulu paduretiu; de aceea pomiferii se altoiescu de regula aprope de pamant.

La drupiferi vedemu ivindu-se din fia-care muguru cete o mladitia laterală. Urmarea este o grabnica intarire si ingrosiare a trunchiului; de aceea drupiferii se altoiescu in corona, 1·4—1·7 m. departe de pamant. Pomiferii si in deosebi merii se altoiescu si ei uneori

in corona, inse numai deca suntu meniti pentru regiuni inalte si espuse la venturi aspre. Drupiferii pitici se altoiescu aprópe de pamant.

Dupa acésta scurta introducere sa trecemu acum la lucruri mai speciale. Pana a nu intrá in descrierea metódelor de altoitu, vomu incepe cu surceii nobili, paduretii si uneltele de altoitu.

a) *Surceii nobili* suntu mladitie anuale. Surceii slabuti seau mai betrani de unu anu, precum si surceii fructiferi nu suntu potriviti pentru altoire. Aceeasi trebuie dísu despre surceii luati din pomi, cari suntu infectati cu bôle. Calea cea mai sigura este alegându surceii crescuti in faça a sôrelui seau pe vîrfulu pomilor tineri si sanetosi. Pomi betrani in rari casuri produc surcei frumosi. Surceii odata taiati trebuie fora amenare insemnati cu numele soiului loru, intimpinandu astfeliu ori ce confusione de mai târdiu.

Surceii se taie érn'a incependum din Decembre si pana prin Marte, in totu casulu inainte de ce mugurii incepu se imbobocésca. Surceii taiati se ingrópa pe diumetate in pamant la unu locu adapostitu, d. e. in dosulu unui arbore, langa o cladire de laturea situata spre miédia-nópte seau si in nasipu intr'o pivnitia svîntata, unde se potu conservá in stare buna pana primavera târdiu. Surceii daja imbobociti, fia ca s'aui taiatu prea târdiu, fia ca loculu de conservare a fostu prea caldurosu, se prindu numai deca se aplica in stare prospeta, inainte de a incepe sa vestediésca. Cate odata cój'a surceilor se sbârcesce mai cu séma deca loculu de conservare a fostu prea uscatu. In asemenea casuri surceii trebuie pusii se stee in apa prospeta cu o d inainte de a-i intrebuintia.

Surceii se prepara impartindu partea de midilocu in döue seau mai multe bucati cu inlaturarea partii din diosu că mai puçinu desvoltata. Vîrfulu se aplica numai deca mugurulu terminalu este bine desvoltatu si sanatosu. Surceii altoiti produc mladitie poternice atunci, cându suculu nutritoriu este concentrat in puçini muguri. De aceea surceii trebuie aplicati intr'o lungime numai de 0·04—0·06 m. si avêndu fia-care 2, celu multu 3 muguri. In surceii provediti cu unu mai mare numer de muguri, suculu nutritoriu se distribue si se imprastie in prea multe locuri. Resultatulu este, ca mladitiele remanu slabutie, neavendu la dispositia suculu nutritoriu de ajunsu. In faça acestui faptu constatatu prin ecsperientia, nu potemu decât se osindimu datin'a ruginita, dupa care tieranii nostri aplica surceii adese in tota lungimea loru. Partea din sus a surcelului se retéza nu imediatu de-asupra mugurului, ci cu vre-o 0·05 m. mai sus; tatajatur'a insasi se face costisiu formandu in dosulu mugurului unu felu de stresina, care se-lu scutésca incătu-va de scurgerea apei. Tatajatur'a trebuie unsa cu céra seau resina de altoitu indata ce surcelulu s'a combinat cu paduretiulu, care si elu se unge impiedecandu astfeliu intrarea apei si prin urmare putredirea si unui'a si altui'a.

Dupa cumu vomu vedé mai târdiu, ocularea se

face primavér'a seau vér'a. In casulu din urma, surceii trebue taiati imediatu inainte de oculare. Déca inse nu s'ar poté aplicá indata, atunci trebue asiediatu într'unu vasu cu apa la unu locu recorosu, d. e. in pivnitia. Ei nu se potu conservá in stare próspera decâtul celu multu 3 dile.

(Va urmá).

Varietati.

(Despre organismulu omenescu). Omulu este mai lungu deminéti'a decâtul sér'a; de deminéti'a pana sér'a lungimea sa variéza aprópe cu doi centimetri si diumetate. Vér'a omulu sanetosu este cu circa unu Chilogramu si diumetate mai usioru decâtul iérn'a. Intre tóte fapturile de asemene marime omulu are cei mai mari creeri, de regula unu Chilogramu si diumetate la 50 Chilogrami din greutatea corpului, precandu unu bou de 500 Chilogrami abia are o diumetate Chilogramu de creeri. In corpulu omenescu suntu preste totu 249 de ósa si anume 60 la capu, 67 la trunchiu, 62 la mani si 60 la petióre. Ánim'a bate intr'o óra cam de 5000 de ori. Totu sangele omului cumpenesce c. 8—10 Chilogrami si trece prin anima in fiacare óra de 18 ori, facându intr'o minuta o cale celu puçinu de 40 de metri. Pulsulu unui omu crescutu si sanetosu bate intr'o minuta de 80—90 de ori, de regula de 84 de ori. Imbetranindu omulu, pulsulu scade pana la 60 de bataturi intr'o minuta. Temperatur'a sangelui este de 30° R.

(Persóne nervóse). Enricu III din Franci'a nu poté fi singuru intr'o casa, unde erá o pisica. Inventatulu Erasmo capetá friguri, candu vedea pesci. Filologulu Scaliger tremurá cá frunz'a, candu vedea raci. Astronomulu Tycho de Brache cadea in spasmi, candu vedea o vulpe seau unu epure. Ducele de Epernon capetá ametieli, candu vedea epuri de casa. Cancelariulu Baco cautá se planga, candu se intunecá lun'a. Naturalistulu englesu Boyle capetá convulsioni audiendu tís-nirea apei, ce curge pe unu cepu. Lamotte de Woyer nu potea suferí music'a, tunetulu inse i caus'a placere. Guimond de la Touche cadea in risu convulsivu, vediendu unu ariciu. Dr. Peucker 'si pierdea tóte semtirile miro-sindu ojetu. Unu copilu de tieranu din Germani'a de căte ori atingea unu banu, capetá convulsioni. Poetulu Schiller nu potea suferí paingini si — hîrce betrane.

(Furnici agricole). Cumu ca furnicele se tienu de animalele cele mai talentate, despre acést'a — credemu — nu se indoiesce nime; puçini voru fi sciindu inse, ca ele suntu si agricole, ocupandu-se adeca formalu cu — agricultur'a. Inca pre la anulu 1850 se latise scirea, ca ecsista si furnici agricole; acésta impartasire inse fù intimpinata in cercurile naturalistilor si a laicilor cu unu surisu ironicu, pana candu la anulu 1862 Charles Darwin, cunoscutu de unu scrutatoriu escelentu si conscientiosu, in urm'a ecsperintielor pro-

prie veni a confirmá impartasurile acestea. Meritulu, de a fi atrasu mai antâiu atentiunea publicului asupra acestui fenomenu prea interesantu din viéti'a animalelor, compete — pe cătu scimu — doctorului Lincecum din Texas (unulu din statele unite ale Americei de nordu). Lincecum de impreuna cu fic'a sa observă cu tóta atentiunea posibila 10 ani de-a-rôndulu acést'a lucrare a furniciloru, si numai dupa ce s'a convinsu deplinu despre adeveru, a pasitú in publicu cu observarile facute. Speci'a furniciloru agricole pôrta numirea scientifica „Atta malefaciens“ si se afla in Texas. Chiar si numai locuint'a loru inca este destulu de remarcabila si sémena, precum se ecsprima Darwin, cu o „cetate pardosita“. Coloni'a este incungjurata de unu valu rotundu seau cercualu, impregiurulu caruia furnicele curtiesc, planiséza si netediescu pamentulu pana la „portile cetatiei“ in departare de $1\frac{1}{2}$ metru, semenandu apoi cu mare regularitate unu feliu de iérba, carea crese cu imbuibile. Sementi'a ei se compune din grauntie mici si albe, cari sémena cu orezulu comunu, si dà unu secerislu imbelisiugatu. Candu sementi'a este còpta de ajunsu, se culege cu tóta grigi'a si se transpôrta in granariele gatite anume spre scopulu acest'a; aici se curatie bine de tóta pléva, carea apoi érasi se scôte din granaria. Totu deauna dupa o plóia mai mare provisiunea se scôte afara la sóre si se usca bine, alegându-se si departandu-se totu grauntele stricatu. Fic'a lui Lincecum vediù odata scotindu-se din granaria in modulu acest'a preste 25 litri. In tempulu, cătu crese ierb'a, ori ce alta ierb'a seau buruiéna se plevesce si se departa, ér dupa secerislu agrulu se curatia de nou si in anulu urmatoriu érasi se sémena.

(Arbori gigantici). Pe insul'a Teneriffa se afla unu feliu de copaci numiti „Dracaena“ de grosime colosală, cari inse suntu aprópe a se stinge cu totulu. Mai faimosu intre toti a fostu celu dela Orotav'a din gradin'a marchisului de Sauzel, carele inca la anulu 1819 'si pierduse o parte a corónei sale si pre care la anulu 1868 unu viforu complitu la culcatu la pamentu. Elu avea in periferia: langa pamentu 24 metri, unu metru mai sus 15 metri, ér la o inaltîme de $3\frac{1}{2}$ metri 12 metri. Inaltîmea sa nu stá in proportiune cu grosimea, abia avendu 20 de metri. Etatea i-se computa la 4—6000 de ani, cu alte cuvinte: acestu copaciul erá „de candu lumea“. — Arborii cei mai colosali inse se afla in Californi'a, suntu bradi numiti „Welingtoni'a gigantea“ si au o inaltîme de 130 metri si o grosime la pamentu de 24 metri in periferia.

Avisu.

Doritorii de a-si procurá „Biografiele Romane“ traduse de Petrescu, suntu rogati la comande singuratrice a tramite pe langa pretiulu de 50 cr. inca 5 cr., pentru porto. La 10 exemplaria unulu se dà rabatu si spedarea se face franco.